ALARM

SAYI: 5

17 EYLÜL 2003 ÇARŞAMBA 850.000 TL (KDV DAHİL)

MEDYADA ON KAPLAN GÜCÜNDE!

Başbakan Erdoğan "bakkallardan daha az vergi veren kuyumcu görmek istemiyorum" dedi. Araştırmalara göre ise 4 kişilik ailenin yoksulluk sınırı 1 milyar 587 milyon liraya yükseldi. Bu da demektir ki milyonlarca yoksul için ekmek bir ziynet eşyası.

ISSN 1304-4060-08

9 771304 406003

GENCÜSE

-Zrr!
-Merhaba dost okur!
-Alarm'ın bu sayısının yapım sürecinden hadiseler nelerdir?
-Bir ton koşuşturma, bolca kargaşa ve bize özel Demirhan Show.
-En neşeliniz di mi Demirhan?
-Kesinlikle. Aksi karamsar ve emsalsiz çalışkan.
-Çünkü..
-O Demirhan!
-Başkaca?
-Bir araba genç ve yeni yazarımız var 3 haftadır, farkında mısın ve yorumun?.
-Söylemişler bir güzel, severler Alarmcıları gencüse...
-Alarm Masası'nın tiryakiler yaratacağı kuşkusuz bence.
-Bir de şey, kasıtlı mı, bol bol kadın yazar yazıyor müessesede?
-Alarm'da kasıt olmaz. Alarm hesap kitap yapmaz. Güzellik ve san'at nerden geliyor diye dönüp bakmaz.
-Derginin mimar mühendisi Yavuz Saklı'nın sıhhati?
-Elem verici. Ama çılgınlık ötesi bir sevgi ve sebat onunkisi.
-Internet bahsi ne aşamada?
-Biraz acele ettik erken öttük bu hususta. Ancak web sihirbazı Albert el attı atacak bu mevzuya.
-Mevzular canlı ve yaşamsal imiş. Sağlıklar dilerim.
-Bilmukabele..

ALİ FERİT HİÇKORK
HAFTANIN HADİSELERİNİ YORUMLUYOR

Geçen hafta anladım ki; ortalıktan elimi ayağımı çekince bambaşka bir insan olup çıkıvermişim. Yalanlara kanar olmuşum. Genç bir arkadaşım sayesinde çözülüverdi gözbağlarım. "Nedir Ali Ferit, bilmece gibi konuşmaya başladın gene" diyenler için hemen hikayeyi baştan alalım. Efendim 10 Eylül günü memleketimizin bağımsız yayın organı Vatan gazetesini almış manşete bakıyorum. Diyorlar ki; "açıklıyoruz...". Vay, dedim neyi açıklıyor bu meslekdaşlar? Türkiye'de bankaları batırıp trilyonları götüren isimleri açıklıyorlarmış. Tamamdır ya, dedim. İşte budur bağımsız gazetecilik, işte budur kamu yararı! Kaltım heyecanla ayakta alkışladım gıyablarında, bu cesur kalemleri... Hatta içimi bir endişe değin sardı. Yaşatmazlar bu çocukları dedim, batırırlar bir şekilde bu gazeteyi. Kim ki birilerinin tekerine çomak sokmuştur bu ülkede alıvermişlerdir aşağıya. Akabinde Cüneyt Arkın Beyefendinin o meşhur filmi geldi aklıma: "Mağlup Edilmeyenler". Cüneyt Bey bir gazeteciyi, yani bizleri canladırırlar filmde. Başarılı bir muhabiri... Ammavelakin birilerinin işlerini bozduğu için işinden kovulur. Cüneyt Bey de der ki; "Neden doğru bildiklerimizi kimseye hesap vermeden yazmıyoruz, söylemiyoruz?". Bu şiarla bir anda bağımsız bir gazete çıkarmaya koyulur kendileri. Gazeteyi basacak olan güngörmüş, 'kaçın kurrası' yaşlı matbaacı sorar Cüneyt Bey'e: "Peki ama meselelerin kökenine inebilecek misin? Vurgunculuğun, talanın sebebi bu bozuk düzendir diyebilecek misin?" Cüneyt Bey cevaplarlar: "Gücümün yettiğince savaşmak istiyorum baba!" İşte Vatan işimli neşriyatın o ilk sayfasını gördüğümde gözlerim yaşararak bu sahneyi hatırladım. Bir grup gazeteci bir araya gelmişler ve açıklıyorlardı: Vurguncuyu, talancıyı ve onu yaratan bu bozuk düzeni! Evet, gözyaşlarım süzülüyordu iki yanağımdan aşağıya hissediyordum. İşte o an genç bir arkadaşım halimi gördü, sebebini sordu, büyük bir şevkle içimden geçenleri, o an hissettiklerimi anlattım kendisine. "Ya Ali Ferit Abi be!" dedi, "sen eskiden böyle külyutmazdın". Nedir olay anlamaya çalıştım. O sakinlikte anlatmaya başladı: "Abi, şimdi bu gazete büyük yaygara yaparak bankaları soyanları açıklıyoruz diyor, sen de bunu gururla seyrediyorsun öyle mi?" "Ya ne yapacaktım?" diyesi oldum, es vermeden devam etti. "Yılların kurdu Ali Ferit Abi, şimdi sana ev ödevi veriyorum." Normalde olsa, sen kimsin be bana ödev mödev veriyorsun der, elimin tersiyle çakardım ama içimden bir ses "dinle çocuğu Ali Ferit" dedi. Dinledim ben de ödevimi. "Şimdi abi önce gidip batırılmış bankalarımızdan Etibank'ın yönetim kurulu listesini buluyorsun, senin gibi araştırmacı gazeteci için zor olmasa gerek. Sonra bir de o elindeki gazetenin künyasini alıyorsun, ikisini yan yana koyuyorsun, iki resim arasındaki yedi benzerliği bulun oyunu oynuyorsun. Tamam mı? Sonra da benim bildiğim Ali Ferit Abi alıyor eline kağıdı ve kalemi yazıyor yeni yazısını. Başlığını da bence 'Bazılarımızda rastlanmayan en insani duygulardan birisi: Utanmak' oluyor bu yazdığın yazının." Şimdi ev ödevimi çalışıyorum sevgili dostlar, genç arkadaşımın söylediği başlıkta bir yazıyı da yazdığım da size de okutacağım.

aliferit@hotmail.com

Dünya Ticaret Örgütü'nün Meksika Cancun'daki toplantısı dünyanın dört bir yanından gelen çiftçilerin prostolarına hedef oldu. Koreli bir çiftçi toplantıyı protesto için harakiri yaptı.

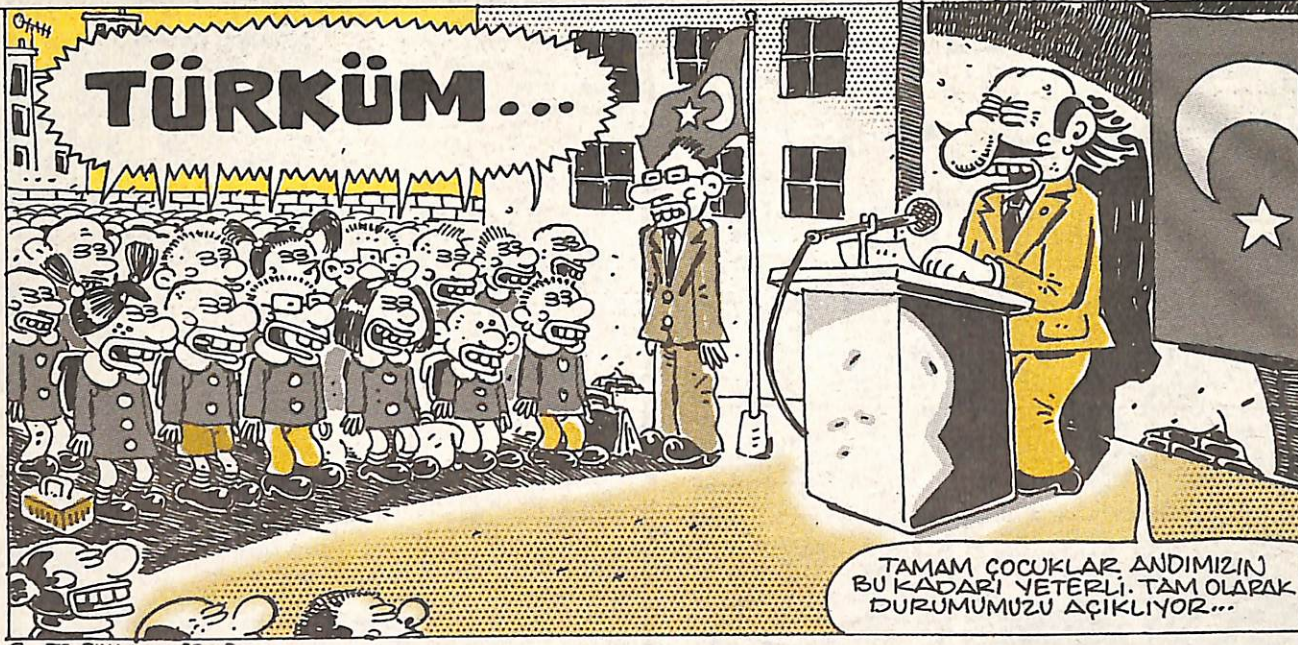

OKUR ZİYARETLERİ

SERDAR GİLKAL

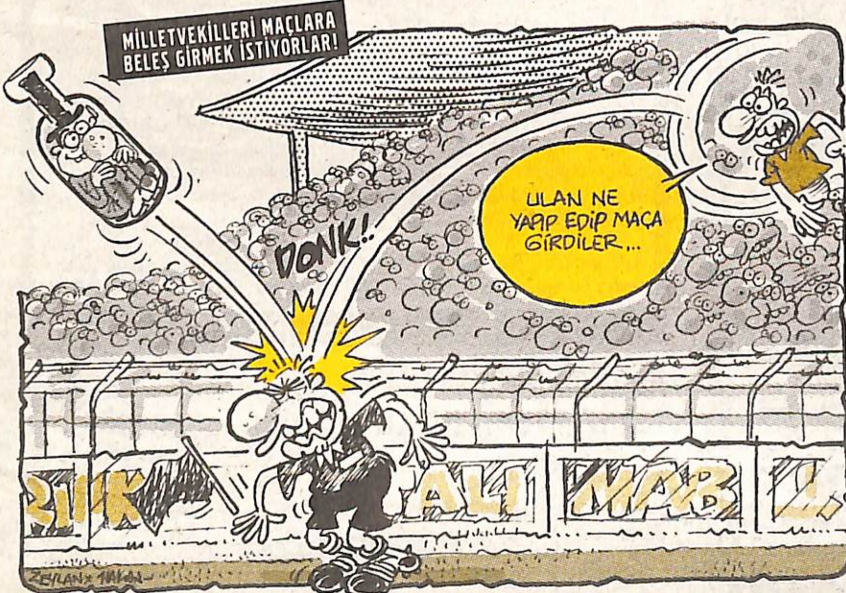

Türk eğitim sisteminin keşmekeşi, kayıt parası ve bağış adı altında iyice resmileşen soygun sistemi, Anadolu'nun pek çok köşesindeki öğretmen azlığı, servis çilesi... 2003-2004 eğitim yılı her yine perişanlık ve çile ile başladı.

GÜL: AMERİKA ASKER İSTİYOR AMA BİR TÜRLÜ SÖYLEYEMİYOR!

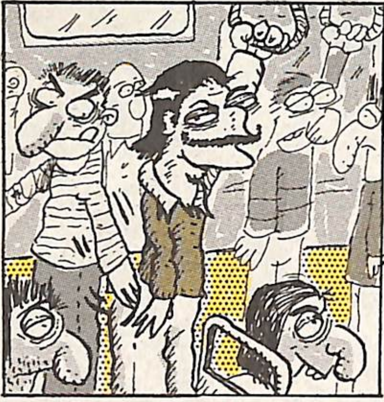

ALFONSO ABi ÖMER PINAR

HAŞERAT MUHABİR FERAT

ALTAY KAYNAR

ANTİ MEDYA TEST

FİKRET BEKLER

1. Milletvekili ve köşe yazarı Yaşar Nuri Öztürk, "peygamberler eliyle insanlığa ulaştırılmış vahiy ürünleri olan kutsal metinler" için hangi tanımlamayı kullanıyor?
(star – 31.8.2003)
a) İnsanların mutluluğu ve huzuru için uyması gereken kurallar bütünü.
b) Doğruyu, güzeli, ahlaklıyı gösteren ve tavsiye eden tanrı sözleri.
c) Mutlak gerçeğin insana ilettiği kozmik kullanım kılavuzları.

2. Ortalıktan kaybolan Uzanlar'ın gazetesinde yazan Can Ataklı, "Adalet mutlaka yerine gelecektir, şüpheniz olmasın" başlıklı yazısında ne diyor?
(star – 13.9.2003)
a) Kimsenin kaçtığı yok.
b) Kimse adaletten kaçamaz.
c) Suçlular cezasını çekmeli.

3. Mehmet Y. Yılmaz, köşe yazarlarının pazar günü yazılarını savunuyor. "Pazar günleri felsefeden, şiirden, sanattan, mimariden, psikolojiden söz edebilmek her şeyden önce bir "beslenme" gerektiriyor. Derinlik gerektiriyor, ince duygular gerektiriyor ve çok okumak gerekiyor." diye yazıyor ve kimlerin bunu yapamayacağını söylüyor? (Milliyet – 14.9.2003)
a) Yakın olduğu siyasetçilerin dediklerini yazmaktan başka bir şey bilmeyenlerin.
b) Patronunun ve şirketlerinin çıkarına yazılar yazmayı tek iş edinenlerin.
c) Gittiği lokantanın mönüsünü bile sonuna kadar okuma alışkanlığı olmayanların.

4. Ertuğrul Özkök, Wine Spectator isimli yabancı şarap dergisinden öğrendiklerini ve lüks restoranlarla ilgili yeni trendleri aktardığı yazısını ne diyerek bitiriyor?
(Hürriyet – 14.9.2003)
a) Gittiği lokantanın menüsünü sonuna kadar okuyanlar için yazdım bu yazıyı.
b) Biraz halktan kopuk bir konu ama yine de müşterisi vardır diye düşünüyorum.
c) Ülkemizde birçok insanın maaşı, lüks bir şarabın fiyatını ödemeye yetmez.

5. Ayşe Arman, prostat ameliyatlarıyla ünlü bir doktorla yaptığı röportajın tanıtımında "Fırsatını yakalamışken kendisine prostat hakkında merak ettiğim her şeyi sordum." diye yazıyor ve sonra hemen ne ekliyor?
(Hürriyet – 13.9.2003)
a) Çünkü genç ya da yaşlı, tüm gazete okurlarının merak edeceğini düşünüyorum.
b) Çünkü genç ya da yaşlı, tüm erkekleri yakından ilgilendiriyor bu konu.
c) Çünkü genç ya da yaşlı, erkeklerin mutluluğu bizim de mutluluğumuz.

6. Hayrullah Mahmud, Erdoğan Hükümeti'nin "kendilerine midelerinden, göbeklerinden bağlı" gazeteciler yaratmak istediğini yazıyor. Hükümet, bu gazetecilere ne yapıp da istedikleri zaman istediklerini yaptırabileceklerini zannettiğini söylüyor? (star – 14.9.2003)
a) kulaklarından çekip
b) kafalarına vurup
c) hayalarından kavrayıp

Not: Görüşlerinizi, önerilerinizi ve kendi yazdığınız test sorularını gönderebilmeniz için adresimiz: antimedyatest@excite.com)

Cevaplar: 1.c 2.a 3.c 4.b 5.c 6.c

ALARIM NİNE VELİLERE OKUL TEMİZLETENLERE AH EDİYOR!

- Calı süpürgeleri kıçlarına giresiceler!
- Arap sabununda boğulasıcalar!
- Viledanın sapını içine alasıcalar (enlemesine)!
- Fabuloso içip kalıp sabun sıçasıcalar!
- Çürümüş kafaları kıçlarına giresiceler!
- Kafalarına 100'er sağlık topu düşesiceler!

köşe danışmanı haziran düzkan

hakeme gözlük

ayşe düzkan
adres malum:
elinesozluk@yahoo.co.uk

Danışman muhabiriniz Sarıyer'den bildiriyor

Efendim geçen hafta, Ayşe Hanım size Barışarock'un ilk gününü yazmış. Ben akşam orada kaldım. Yatmadım, uyumadım, sadece kaldım. Size birinci günün akşamını ve ikinci günü anlatmak için orada tuttuğum notları dikkatinize sunmak istiyorum. Valide Hanım'ın yazdıklarını gördüm. Yani böylesine gerçeklikten uzak, böylesine çarpıtılmış bir metin... neyse efendim, bize ne... yani afedersiniz ama, geldi bunlar arkadaşlarıyla, kitlenin yaş ortalaması yükseldi yahu. Sonra yani ne var, konser bu, şarap da mı içmeyeceğiz? Bu kadar karışılmaz ki. Geçiyorum bunları, moralimizi bozmayalım. Size saat saat gerçekleri yazıyorum, kıymetimi bilin, seneye çadırı olanlar bulsun beni.

04:00(sanırım): Allahım... Çok üşüyorum. Yani o kadar üşüyorum ki bu durumumu anlatacak kelimeler aklıma gelmiyor. Aslında bizimle yorganlarını ve yaktıkları ateşi paylaşan bu iyi insanlara teşekkür etmek istiyorum fakat yapamıyorum. Konuşamıyor değilim, hatta susamıyorum. Soğuk çeneme vurdu ve fakat doğru kelimeleri bulamıyorum. Normalde de suskun birisi değilim ancak şu anda geveze kelimesi bile yetersiz. "Değer miydi? Anneme gurur yapıp, 'Siz gidin, ben burada kalıcam, hem hava güzel, çadır da bulduk,' dedim, bu hale düştüm. Değdi mi? Çağırın şu gazeteciyi, bizim fotoğrafımızı çeksin, yarın gazetelerde kendimizi görüp ibret alalım" diye konuşuyorum, haliyle pek moral vermiyorum insanlara.

Şu anda üç kişi bir yorganı paylaşıyoruz. Çadırımız yok. Biraz önce ateş yakıp şarkı söylüyorduk ama artık saat çok geç. Gözüm, pogo yaparken birinin omzuna çarpıp morardı. Şarap içiyoruz ve fakat ne sarhoş oluyoruz, ne ısınıyoruz. Yani bu durumdayız şu saat itibariyle... Saat kaç acaba. Ama sormasam daha iyi. Paylaşmacı, iyi çocuklar uyumaya çalışıyorlar ve demin bir tanesi bana "Allah aşkına sus" gibi birşeyler söyledi. Tamamen haklı.

Ama mızmızlık etmemek lazım, çok eğlendik. Tüm gruplar iyiydi. Mor ve Ötesi (ki tamam, fanta taraflarında da görüldüler zamanında, ama sonuç olarak Hezarfen'in neresinden dönülse kârdır) pek güzel çaldılar şarkılarını. Moğollar söylerken, nasıl desem, insan keşke Cahit Berkay benim dedem olsa, sonra biz hepimiz kardeş, kuzen falan olsak diye düşünmüyor değil. Yani herşey bana belki gerçekte olmadığı kadar güzel göründü. Aslında ben bir ara bir çocukla kavga etmeye çalıştım, cinsiyetçi ve heteroseksist bir arkadaştı ya da bana öyle gelmiş olabilir. Ama olgun bir insanmış, "Akşam tartışırız arkadaşım" gibi bir şey söyledi. Nerede o çocuk, ona söylemem birtakım gereken şeyler var, çok yanlış düşünüyor. Ve fakat sarışın mıydı esmer miydi acaba?

06:52: Gün doğmaya başladı. Yavaş yavaş uyananlar oluyor (uyuyanlar var yani). Benim arkadaşlarımdan bazıları da uyandılar ve hatta çay almaya gittiler. O iyi ve paylaşmacı insanlar(umarım kavga etmeye çalıştığım çocuk onlardan birisi değildir) bize çay getirdi. Nispeten ısındık. Birkaç kişi de daha sıcak yerler bulup gittiler. Yatacak yerim ve uyku tulumum oldu. Allahım sanırım birkaç saat uyuyabileceğim. Tabi açıkta, yok bir de çadırımız olacaktı...

08:03: Yağmurla beraber uyandık. Biz bunu haketmemiştik arkadaşlar, gerçekten haketmemiştik. Hızla toparlandık (yorganlarımızı ve çantalarımızı aldık, üstüne yattığımız beyaz straforları bıraktık) ve kimiz Küresel BAK(Barış ve Adalet Koolisyonu), kimimiz Petrol-iş, kimimiz üstüne Bock'n Coke pankartları asılmış savaş karşıtlarının standına kaçıştık. Biz çadırı olmayanlar bazı yerlerde gitar çalıp şarkı söyleyerek uyku açtık. Daha sonra onbeş kişi kadar çay içip simit yedik ve Yaşar Kurt'la sohbet ettik (o zaten her yerdeydi, çöp toplarken ve gitar çalmasını her istediğimizde yanımızdaydı).

10:14: Yağmur giderek artıyor ve iyice umutsuzlaşıyoruz. Hava çok soğuk, bazı insanlar gitmeye başladı bile. Oysa pazar günü daha kalabalık olacağını düşünmüştük. Ufak ufak konserin olmayacağına yönelik söylentiler oluyor. Ben artık yıldım, kaçmıyorum ulan yağmurdan, birazdan da çamur güreşi yapıcam. Delikanlıysa yağmasın, aksın inek. Şu anda Petrol-iş standındayım ama defterim ıslanmasın diye. Çıkıcam yine yağmura, korkmuyorum, verem olurum da yılmam. Ühühühühü... bundan daha kötü ne olacak, bari yıldırım da düşsün.

11:02: Bu bir rüya olmalı. Barışarock gönüllülerinden Ragıp Abi yanımıza yaklaşıp "Herkese duyuruyoruz arkadaşlar, bu işi yapacağız. Kimse gitmesin, fısıltı gazetesini çalıştırın" diyor. Biraz sonra yağmur diniyor. Hepimiz, orada kalan ve uyanık olan herkes, çöp toplamaya başlıyoruz. Konser olacak, alan temiz. Güneş yeniden doğuyor.

12:49: Gruplar tekrar sahne almaya başlıyor. Yorgunuz, dünkü kadar dans edemiyoruz ancak mutluyuz. Lübnan'dan gelen Shahhadeen Ya Baladna önce havaalancılara küfür ediyor, sonra bizim "Tosun Paşa'nın müziği" diye bildiğimiz parçayı çalmaya başlıyor. Sonra da zirve olay; ud ve tefle enternasyonal çalınıyor. Onlar kendi dillerinde, biz kendi dilimizde söylüyoruz. Selanik'ten Türkiye'ye gelen barış bayrağını onlara uzatıyor gönüllülerden Kıvanç, elden ele dolaşması dileğini de ileterek. Bu sırada bize herşeyin parayla olmadığını hatırlatan bir olay daha oluyor. Bilen bilir, Zardanadam (ki şahaneler şahanesi bir gruptur) şimdiye kadar iki albüm yaptı ve bu iki albüm de parayla elde edilemiyor. Onlar bu iki albümü konserlerinde yanlarına gelenlere, ya da e-postalarına mesaj atanlara dağıtırlar ücretsiz olarak. Bu konserde de öyle oldu, müziklerini seven bizler yanlarına gittik ve başta solist Erbatur Çavuşoğlu olmak üzere hepsi bize gayet iyi davrandılar, ki bu bayağı şaşırtıcı. Yani biz orada kalanlar insandan çok, ademin çamurdan yaratıldığı döneme daha çok benziyoruz sanırım, köfte-ekmek'çiler bile köpek çekiyorlar. Bir tek bana mercimek köftesini tattıran bir hanım var, işte insan o zaman vejeteryan olayım, bu kutsal kadının yanına çırak gireyim, bu eller, bu güzel eller beni yüceltsin diyor.

14:25: Annemler geldi. Ben bu ihtiyarlar yağmurdan korkar gelmezler demiştim ama geldiler. Ya kardeşim bu insanlar ki Erkin Baba'nın çocukluğunu bilir. Annemin Vilma Çakmaktaş'la poster değiştokuşu yapmışlığı var.

14:36: Annem ıslak mendil verdi, tarak verdi bana. Ama gizli gizli yaptı yani, günahını almayım. Tuvaletlerde su yok, yüzümü mendille sildim, saçımı bile taradım. Evet, bizim kızlar nerede?

17:13: Aman Tanrım, annem Aptüllika'yı tanıyormuş. Allahım, onunla konuşuyoruz şu anda. Yani gerçekmiş. İnsan bazen o yokmuş gibi, o mitolojide rock tanrısıymış, yukarılardan bir yerlerden bizi seyrediyormuş gibi düşünüyor ama öyle değil işte. Ben anında rakı şişesinde maymuna dönüp saçmalamaya başlıyorum. Yok yani, artık cool olmayacağım. Allahım, annemi seviyorum. Hatta iyice yaşlanınca kendi ellerimle bakacağım onlara. Nefis bir huzur evi yaptırıcam, böyle her yerinde posterler, süper dergiler, müzik setleri, CD'ler. Bayramlarda o zamanın rock grupları gelecek, el öpüp şarkı söyleyecekler. Bizimkiler sakin sakin kafa da sallayabilirler.

24:17: Evet, pilim bitti. Ciğerlerim ağrıyor ve bir daha karanlık, susuz, pis bir tuvalete girmeyi kaldırabileceğimi sanmıyorum. Üstelik Cem Baba sahneden düştü (umarım iyidir, takip edemiyorum). Mutluyum, ama biraz uyuştum sanki. Tam hatırlayamıyorum, galiba Bulutsuzluk Özlemi sahnedeydi, bir an ortamdan koptum. Yani izliyorum ama gözümün önünden bazı kareler geçiyor: Hasta ben, öksürük şurubu içen ben, uyuyan mutlu ben, temiz bir tuvaletin kapısından içeri giren ben, kolumda serumla ben, sevenlerim, hasta yatağım ve ben...

01:52: Evdeyiz hatta yumuşak ve sıcak bir yerdeyizzzz.....Zzzz...

Haziran

CİHANGİR GÜNLÜĞÜ

ERDOĞAN DAĞLAR

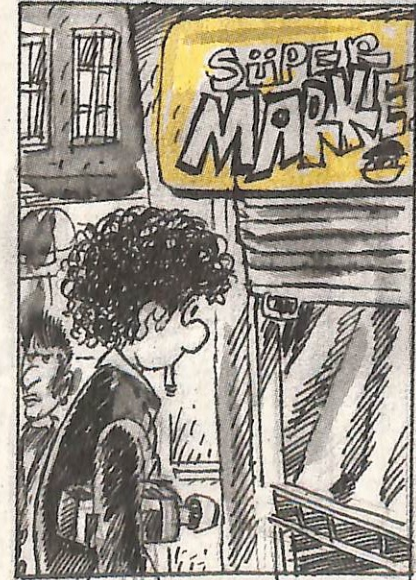

KÖŞELİ BORU

METİN DEMİRHAN

AT YALANI 3-KEYİM İNANANI

JAPONYA KIYILARINDA SARHOŞ MÜTAHİTLER DALGINLIKLA SAHİLDE UYUMAKTA OLAN Bİ BALİNANIN ÜSTÜNE BİNA YAPMIŞLARDIR... BALİNA UYANIP DENİZE AÇILDIĞINDA İSE ÇOK ŞAŞIRMIŞLARDIR...

DÜNYANIN GANG BANG REKORUNUN BİR HAFTALIK BİR SÜRE İÇİNDE 67316 KİŞİYLE ARALIKSIZ YATAN SİNGAPURLU CHOIWI YUENA ADLI BİR PORNO YILDIZININ ELİNDE BULUNDUĞUNU BİLİYORMUYDUNUZ?.. BAYAN YUENA, GANG BANG PARTİSİNDEN SONRA KOMAYA GİRMİŞ, TAM 36 AY BİTKİSEL HAYATTA KALDIKTAN SONRA NORMALE DÖNEBİLMİŞTİR... TIME DERGİSİNE KAPAK OLAN TEK PORNO YILDIZIDIR...

KAİNATIN EN SAYKODELİK ADAMI SERDAL GİRKAL!

ORTALIK KAN VE REVAN KOKUYODU... SERDAL GİRKAL YAVAŞÇA KOLUNU İÇERDEN ÇEKTİ... SIPALIK SENDROMUNU AZGIN BİR HASPA GİBİ İÇİNDE HİSSETTİ. BOYUT ATLAMA MAKİNESİNİN SÖKÜLEN FİŞİNİ TEKRAR TAKMAK İÇİN UZANDI. TAM O ANDA PANTOLONU PATLADI VE AYRILAN İKİ KUMAŞ PARÇASININ ARASINDAN MİKİ'Lİ DONU GÖRÜNDÜ... UTANDI AMA SONRA TOPARLADI KENDİNİ. ONUN BU AYIBINI GÖRECEK KİMSE YOKTU ETRAFTA... İYİ Kİ DE YOKTU... OLSAYDI KAT-İ BİR ŞEKİLDE ÖLDÜRMESİ VE O TARLAYA GÖMMESİ GEREKİCEKTİ... FİŞİ TAKTI VE ALETİ ÇALIŞTIRDI. BAŞKA BİR BOYUTA GEÇMEK İÇİN ALET ZANGIRDARKEN... (Devamı Haftaya)

G.TÜ ÖYLE OLAN ADAM

ŞİİR...

KEMİRDİ
TAVŞANLAR
KEMİRDİ
KAPIMI.
KAPISIZ
KALDI
DÜNYAM
KIŞ
GÜNÜNDE.
YALNIZKEN
SORUN
YOKTU.
TAVŞANSIZDI
DÜNYAM
VE
KAPIM
SAĞLAMDI
DIŞARI
AÇILAN.
AMA
NERDEN
GELDİYSE.
ELF
KILIKLI
TAVŞANLAR
KEMİRDİ
KAPIMI
FİLAN İŞTE...

DEJENERE TOPLUMUN DEJENERE KAHRAMANLARI

BURADAN KEMAL ARATAN'A SELAMLAR... HEPİMİZ İYİYİZ... ÇAY İÇMEYE FALAN BEKLERİZ... BEHİÇ ABİYLE ENGİN ABİYİ DE AL GEL...

Ziguriku

SERKAN MUTLU

İRFAN BEY İLE SOSYOLOJİ DENİZLERİNDE

Geçen hafta kaldığımız yerden sosyoloji alemlerindeyiz. Haydi hop:

Akkültürasyon nedir?
Bariz ırkçı bir söylemdir. Bundan yıllar önce Amerika'daki Kuzey-Güney Savaşı yıllarında ortaya çıkmış bir kavramdır aslında. Beyaz (ak) adamlar kendilerinin kültürel bakımdan yenilmez armada olduklarını iddia ederek kültürel birikimlerini yerlilere (bunlara da bok adamlar mı deseydik?) dayatıp onları akkültürasyona maruz bırakmıştır. Tabi saf yerliler de bu yapılana bir anlam veremeyip ellerinde Coca Cola, ayaklarında kırmızı Pumalarla dolaşmıştır Amerika topraklarında. Aslen hepsi Türktür bildiğiniz gibi, fakat bu konu önümüzdeki günlerin birinde tarih bilimine ışık tuttuğumuz bir mektup köşesinde aydınlanacaktır. Sabredelim.

Tampon mekanizma nedir? Ne değildir?
Aslında bu sorunun gelişinden ortada bir cinlik olduğunu fark etmeliydim, çünkü tüm sorularınız "x nedir?" formatında elime ulaşırken bu soru ne olmadığını da merak eden garip bir şekilde gelmişti. Şimdi ben bugün İrfan Ağabeyiniz olarak bu arkadaşın ismini verip kendisini rezil etmeyi de bilirdim, ama yapmıyorum. Neden? Çünkü bu benim bilimsel kimliğime yakışmaz. Gene de kendisine cevap vermeyi ihmal etmeyeceğim: Sana ne evladım bayanların adet dönemlerinden? Sana mı kaldı tamponu, mekanizmayı merak etmek? Budur işte tampon mekanizma. Ne değildir dersen de sosyolojik bir terim değildir. Arsız herif seni!

Sosyometri testi nedir?
Sosyometri testi belli bir sınır dahilindeki bir grup bünyenin sosyopat mı psikopat mı, sosyal mi gece kuşu mu, Laila'cı mı Reina'cı mı olduğunu saptamaya yarayan bir testtir. Beş adet sorudan oluşur. İlk sorusu "bugün evden dışarı çıkmak istiyorsunuz ama aynı zamanda istemiyorsunuz. Dans etme güdünüz var ama belki de yok. Ne yaparsınız?" olan bu teste tabi tutulup beş sorudan da alnının akıyla çıkan kişiye halk arasında "alemlerin p.çi" de denilir. (Barış yapsa ya bu testi)

Toplumsallaştırma nedir?
Toplumsallaştırma toplumun bir ferdini "toplumsallaştıramadıklarımızdan mısınız?" diye sorarak ambale etmek suretiyle uyuşturmaya, zihnini temizlemeye sosyologlar çay evinde verilen isimdir. Tabi bir birahanede (sosyologlar birahanesi misal) otururken yoldan geçen arkadaşı görüp bir bira ısmarlamak da bu tanıma uygun olabilir.

DOKUZ CANIMIN DOKUZU DA SAĞLAM

erh.

GENÇ BÜNYE

Barbaros Altuğ

ROKA RAKI BALIK

UZUN TAÇ YAPRAĞI

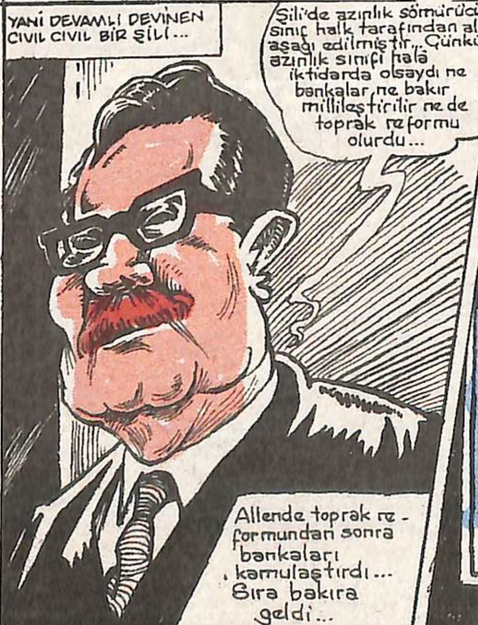

★ ŞARKININ TÜRKÇE MEALİ = BİRLEŞEN HALK YENİLMEZ (Y. TARRA)

★ WATERGATE SKANDALI İLE İNSANLIK DÜŞMANI OLDUĞU ORTAYA ÇIKAN NİXON, ŞİLİ'DEKİ SEÇİM SONUÇLARI ÖĞRENİNCE: "..OR.. PU ÇOCUKLARI" DİYE KÜFRETMİŞTİ... (KAYNAK WATERGATE SESBANTLARI)

Akıl Fi

OF

TEST! KISKANÇ BİR İNSAN MISINIZ?

1- Sevgiliniz aradı ve buluşmanıza gelemeyeceğini, çocukluk aşkının doğumgününe davetli olduğunu söyledi. Tepkiniz?

a) Ah ne hoş, ne nadide! Ne kadar güzel çocukluk aşkının sevgilimi hatırlamış olması.
b) İyi olmuş iyi. Çıkamam şimdi evden zaten, gidemeyecektim buluşmaya...
c) Çocukluk aşkı dinlemem, anında görüntü verir basarım mekanı, gerekirse doğum günü pastasından çıkar mıhlarım ikisini de. Pastanın mumlarını yedirirdim ikisine de.
d) Fırsattan istifade takımın antrenmanına giderim bak. Süper oldu bu.

2- Sevgiliniz evden çıkarken fakülteden arkadaşlarıyla sinemaya gideceğini ve gece dönmeyeceğini söylüyor.

a) Hemen sırtına kalın bir şeyler veririm. Gece hava soğuk olabilir, üşütmesin nazlı yarim. Gerçi ortaokul mezunu ama.
b) Dönmesin zaten, o saatte bir de kalkıp kapıyı açamam.
c) Hemen sırtına kalın bir şeylerle vururum. Beline beline veririm odunu.
d) Gitsin gitsin. Akşam Maraton var hem. Bakalım Erman Hoca ne diyecek tartışmalı pozisyonlar için.

3- İşten eve geldiniz, sevgiliniz kapıyı açtı, içeride karşı cinsten bir arkadaşıyla John Holmes filmi seyrediyor.

a) Ah ne hoş. Ben de yanımda Ertem Eğilmez'in Neşeli Günler filmini getirmiştim. Onlar filmlerini seyrederken bir duş alırım, sonra da benim filmi seyrederiz beraber.
b) Kimmiş Tom Holmes
neyse, yorgunum ben yat
c) Önce avukatımı ararım
yetten yırtabilir miyiz onu
d) Sonra izlerler filmlerin
maçların perde arkası ola

4- Nurtopu gibi çocuğ
derisi biraz kara gibi. H
mümkün bu durumda.

a) Ah canım. Ben o kada
hamilelik döneminde kah
siyah bir bebeğe sahip
olma gururunu kaç kişi y
bize! Hoş hiç sevişmedik
b) Off. Çocuk nereden çık
c) Kahrolası pis zenciler
larla girdikleri yetmiyorm
d) O süpermiş. Fuleli koş

Değerlendirme:

a'lar çoğunluktaysa:
Bravo, son derece çağdaş
rik ederim doğrusu. Yalnız
kat diyorum. Hayır laf oluy

b'ler çoğunluktaysa:
Ne yazsam boş abi. Nasıls

c'ler çoğunluktaysa:
Aman efendim, ne ilgim v
le? Vallahi görmedim diyo

d'ler çoğunluktaysa:
Yok hacı kesin ofsayt o
hoca da söyledi zaten. Top
sizin takımın adamı yarım

kir Ofisi

BARIŞ UYGUR

S OKURUN KARA GÜN DOSTUDUR

John mu? Her
naya gidiyorum.
taamüden cina-
araştırırım.
Maç özetleri ve
ları var.

nuz oldu. Lakin
tta zenci demek

söylemiştim ona
e içme diye. Ama
an beyaz bir çift
şar ki? Ne mutlu
ama...
ya.
lkeme kaçak yol-
ş gibi bir de...
r arap topçular.

ir insansınız, teb-
yine de biraz dik-
or yani.

a okumazsın.

r sizin sevgiliniz-
um. Valla bak.

pozisyon. Erman
ayaktan çıktığı an
metre ilerde.

AÇIK AÇIK Kendimize bile itiraf edemediğimiz gerçekler!

• Umumi tuvaletlerde işerken klozet kapağını ayağınızla kaldırmaz mısınız?

• Okumaktan utandığınız bir kitabı okurken (Kerime Nadir, Muazzez Tahsin Berkant, Ahmet Altan vs.) birilerinin gözlerini üzerinizde hissettiğinizde sanki gırgırına okuyormuş gibi gülmez misiniz iki paragrafta bir?

• Ailece oturup TV izlerken, TV'de erotik görüntü çıktığı için kanal değiştirdiğinizde aklınız o filmde kalmaz mı? Riyakarca beklemez misiniz hane halkının uyumaya gitmesini?

• Barda, konserde zıplaya zıplaya çalınan şarkılara eşlik ederken şaşırdığınız ya da bilmediğiniz yerlerde yanağınız kaşınıyormuş gibi yapıp ağzınızı kapatmaz mısınız?

• Misafirliğe gittiğinizde ya da evinize misafir geldiğinde tuvalete girince ilk iş olarak musluğu açmaz mısınız istenmeyen sesleri perdelemek için?

• İlk gördüğünüzde çok hoşunuza giden birisi aptalca konuşmaya başlayınca ilk bir kaç dakika bu seksi insanın aptallığına katlanıp katlanamayacağınızı ölçüp biçmez misiniz?

• Deliler gibi aşık olduğunuzda arada bir kafanızı göğe kaldırıp tanrıyla pazarlık yapmaz mısınız: "Tanrım beş parasız kalayım, işten kovulayım ama o yanımda olsun." diye?

BİZİM Bİ ARKADAŞ

• Bizim bi' arkadaş tatile çıkmış geçen hafta bu hafta döndü işte.

• Bizim bi' arkadaş yıllardır her seçimde beğendiği bütün partilere oy veriyormuş, hak geçmesin diye...

• Bizim bi' arkadaş tanıyo'muş Tom Miks'i, bu zamanında Albay Konoli'yle uygunsuz durumda yakalanmış, ikisinin de yakmışlar rütbesini.

• Bizim bi' arkadaş görmüş geçen gün Mister No'yu, uçağı satmış; Yeşilköy-Taksim dolmuşlarından hat almış. Kafam rahat artık diyomuş. Evlenmek istiyomuş helal süt emmiş bir kızla.

• Bizim bi' arkadaş Schengen vizesi almış, gitmiş acentaya Schengen'e uçak bileti istemiş, tabii yok demişler. Kalmış bur'da.

• Bizim bi' arkadaş otoyolda hız yapma sevdasına kapılmış, arabanın orasıyla burasıyla oynamış, kesmemiş gitmiş kadranla oynamış. Şimdi kırmızı ışıkta dururken bile 120 basıyo'muş.

• Bizim bi' arkadaş Pamela Anderson'un pornosunu bulmuş, kadını arayıp şantaj yapmaya kalkmış ama hiç oralı olmamış kadın.

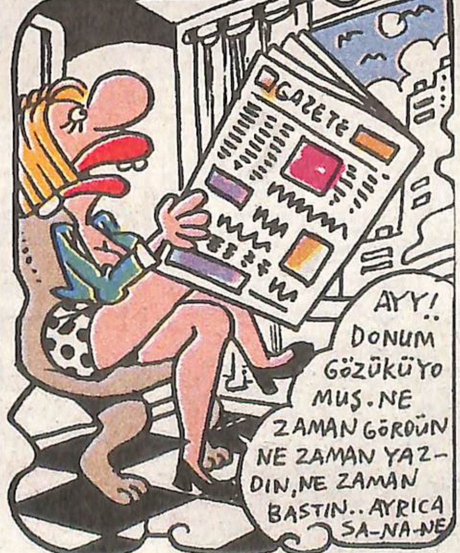
• Bizim bi' arkadaşta bug varmış, naapsan bişiy olmuyomuş ama "merdane" denince aniden çöküyomuş.

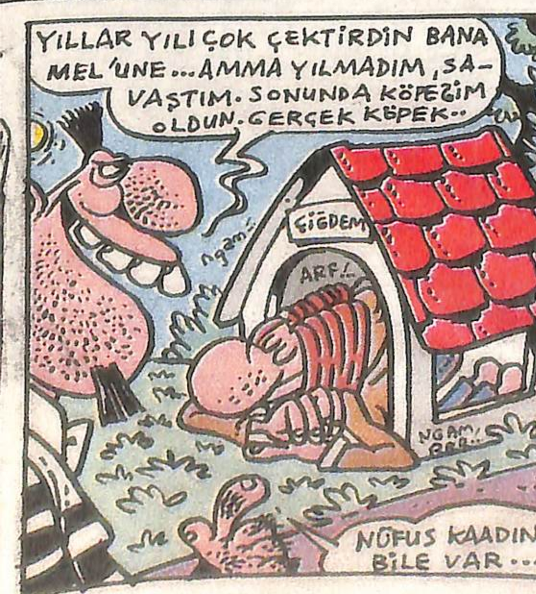
• Bizim bi' arkadaş çek defteri alamayınca resim defteri almış. Gitmiş turistlerin karikatürlerini çiziyomuş güneyde.

BARIŞ UYGUR EV SİNEMASINDA
HAFTANIN FİLMİ
" CASABLANCA "
MICHAEL CURTIZ

baris.uygur@berlin.de

EGZOTİK HİKAYELER

ALBERT

devamı haftaya

ÖMER PINAR

BÜLÜK

pinaromer@mynet.com

DERGİ ÇALIŞANLARINI TANIYALIM TANIMAZDAN GELELİM...

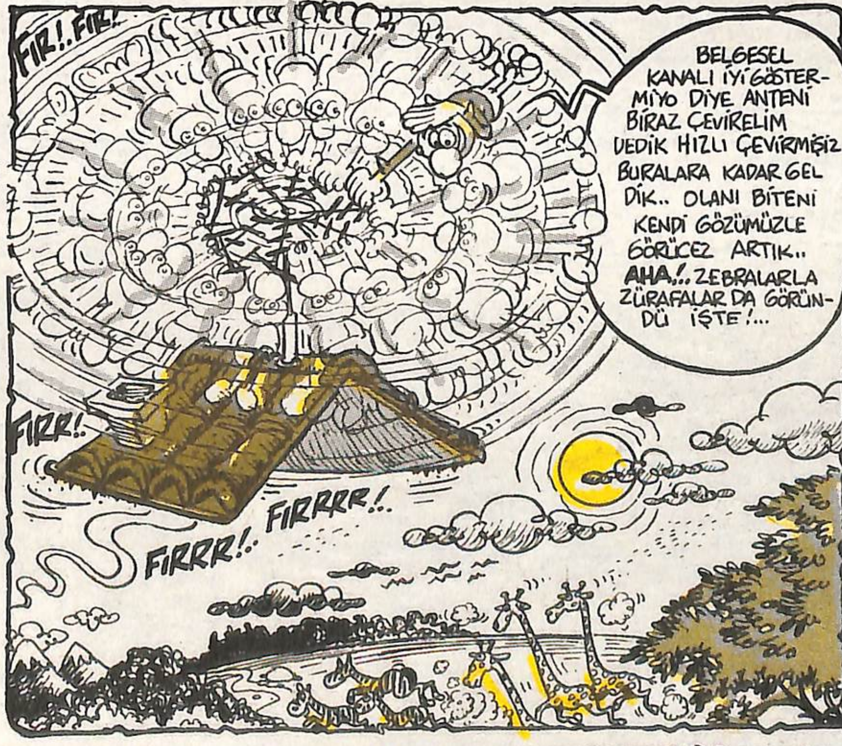
BARIŞ UYGUR: 1978 Söke doğumlu olan Norveçli Ressam, 1984 yılında Karaçi limanına yerleşir. Buraya gelmesinin amacı, 1957 den beri sürdürülen Genetik bilimi alanında çalışmalar yapmaktır.1992 Yılında,D.N.A yerine T.N.T yi bulan şair elim bir kaza Sonucu hayatını kaybeder.**Eserleri:** Booom(92-patlama) Hınnghhhh(1984-Sıçkı)-Aa! (1950-şaşırma ünlemi)

......DUYURU.........
Sevgili okurlar, 27-28 Eylül günleri Ankara da Ulus ta, 100.yıl sahnesinde 2 yıldır oynayan "Neden Güldün?"var komik oyundur, ben yazdım.Gel!

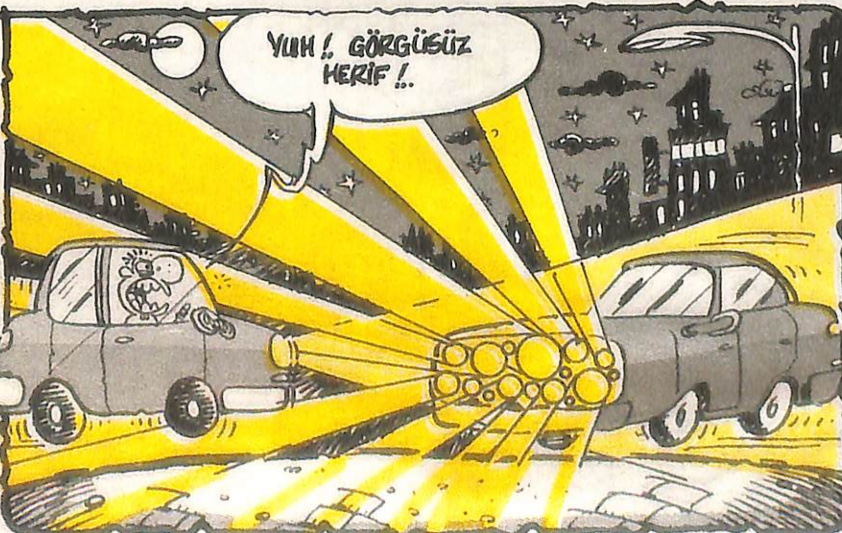

FiKRiYE'S FiTNE CENTER

NECLA AKGÖKÇE

Dibine düşmeyen armut!

mutsuzum...Derin bir imkansızlık halini dolaştırıp duruyorum kendimle beraber birkaç gündür. Geçecek biliyorum...

Çünkü bu memlekette, devirdiğim onlarca mevsim, rastlaştığım, sevdiğim veya sevmeye çalıştığım yüzlerce insan, bana kötü zannettiğimiz her durumun daha da beteri olabileceğini öğretti. Hiç olmazsa bunu öğrendim yani...Öğren, vazgeç ve yetin kızım Fikriye...

Ayşe hanıma vallahi özendim. Kola imparatorluğunun ne olduğunu kavramış, kızıyla birlikte "barış rock" festivaline katılabilmek, bir anne için ne büyük bir mutluluktur?

Tamam "barış rock" bir Woodstock değilmiş ama netice itibariyle bir tutum, bir politik duruş ifade ediyor... Bizim olayımız müzik değil, özentimiz evlat taifesiyle orada olabilmek halidir. Ama olamıyor...Ne yapsam, ne etsem boş...

O gün Evrim'in yaş günü vardı... Teyzeler, halalar, anneanneler, kızın arkadaşları...Yani peynirli, patatesli börekler, mercimek köfteleri, poğaçalar, pastalar, çaylar...Hediye vermeceler, pasta kesmeceler... İki kez çay demledim. Doldurduğum çay bardaklarının sayısını hatırlamıyorum... 12 tane tabağı, aynı miktarda çatal, bıçak ve bardağı sudan geçirdim.

Ardından 12 Eylül geldi... 12 Eylül'ün kötü anıların ötesinde de bir anlamı var bizim aile için.

Devrim'in yaş günü...Devrim'in yaş günü demek, sinir bozucu birçok şeyin, bir arada olabileceği bir gün demek bizim için...Önce yer meselesinden olay çıktı. Anneannesindeydi o gün, 'yok madem ben buradayım, pastayı buraya getirin'. Tamam... Çikolotalı pastayı sever... Onun isteğine uygun bir pasta aldık, hediyesiyle birlikte annemin kapısını çaldık. Kadıncağız o haliyle kalkmış kek, börek bir şeyler hazırlamış... Tam donanımlı bir sofrayla karşıladı bizi...Bu teyzesinin bilgisayarında oyun oynuyor... Bir zahmet geldi yanımıza... Elimizde pasta, gülerek sarıldık. Seviniyor insan; babasının boyunu bile aşmış vaziyette..."Bu neli? diye sordu, pastayı çenesiyle göstererek... "Çikolatalı" diye cevap verdik ikimiz de sevinçle..."Hıhıhı" burnundan soluyarak... Sanki biz dünyanın en büyük suçunu günahını işlemişiz gibi. "Ben yemem bunu, kendiniz oturup yersiniz. Ben dondurmalı isterim...Bilmiyor musunuz, dondurmalı!". "Oğlum anneannen, oğlum teyzen..." Sonra, bunun üzerine bir kola, krizi, sonra hediyeye itiraz...O gün yaş günüm diye 5 kiloluk kolayı midesine indirdi. Gözümüzün içine baka baka... Sendikacı cinayetlerini, kendisine onlarca kez anlatmamıza rağmen!

Koçum benim...

Edebiyat dergileri takip etmek gibi eskiden kalma bir huyum var. Her şeyin dibi vurduğu günümüzde, edebiyat da durumdan nasibini alıyor. Picus diye bir dergi çıkıyor, iki aydır. görmüşsünüzdür... Bu sayısında kapak röportajını Hamdi Koç Bey'e ayırmışlar. Röportajı gerçekleştiren ise I. Ü. Kadın Araştırmaları ve Uygulama Merkezi'nde yüksek lisansını yapmış, ünlü popçumuz Teoman. Bu dergi ilginçlik olsun diye biri edebiyatta popüler, diğeri başka meslekten popüler insanları bir araya getiriyor. "A, bunlar böyle yan yana ne yapıyorlar?" diye sorasınız geliyor ve bu saçma sorunun yanıtını söyleşide bulmaya çalışıyorsunuz.

Bir tarafta popçular, topçular, diğer tarafta yazarlar.

Bu son söyleşiden anlıyoruz ki Hamdi Koç, kadın yazarlar olmadan da yaşayabilirmiş. Bir kaç İngiliz kadın yazarın adını veriyor ve onlar olmadan da olur, diyor. "Tabii kadın yazar deyince aklıma bir yandan da kadınların özel kadınlık hallerini ve halsizliklerini yazan ve kendilerini edebiyatçı sanan kadın yazarlar geliyor... Böö geldi yani, yirmi yıldır. Ama besbelli, nakit akışı yüksek bir piyasa o da."

Kadın düşmanlığının sonu yok...İbo'nun kadın dövdüğü Televole haberlerinin magazin-edebiyat karşılığı da yaratılıyor yavaş yavaş. Türk popüler yaşamına bir renk daha katıldı, hayırlı olsun.

YIRTIK PANTOL ALBERT

YIRTIK PANTOL ALBERT

YIRTIK PANTOL ALBERT

bu hafta köşeyi çizerken paso yattım uyudum. son dakikada çizdim bitirdim. Felaket yoruldum gene uyuciim.

dostum Metin ve ben...

gene o gün dergiye erken gelmiştim. merdivenleri ağır ağır çıkarken, yukardan gelen iniltilerle irkilmiştim. Dostum Metin'in iniltileriydi bu!. Kapıyı açtığımda gördüklerim karşısında hiç şaşırmamıştım. Bir tineyci emziriyodu Metin. İçimden "bu ipne, nerden buluyo bu kızları" dedim. Ama içimden dedim. Ne de olsa severdim Metin'i. Derken beni farketti ve kısık gözlerle "yaklaş əlbertim" dedi. Ulan yıllardır Metin'i tanırdım ama gene de tırsıyodum. "Ah!. ben evde tarama ucu unuttum" diyerekten sıvışmaya başlıycaktım ki içerden çırılçıplak bi kız daha geldi. Vay ipne tost yapıyomuş, diye düşünerek aşağıya inmek için merdivene yönelmiştim ki....

devamı haftaya... Metin, ben ve iki çıplak kız.

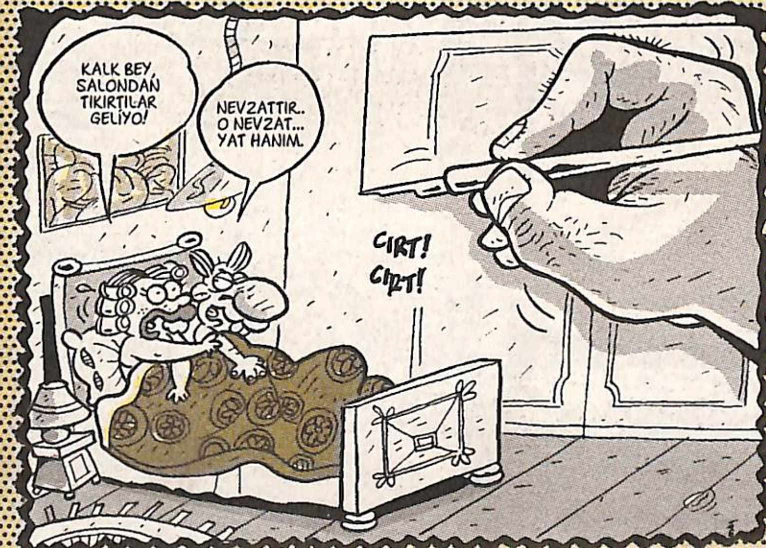

şohl er canavarı

Nevzat zeylan

DÜŞÜNÜR O SİZİ ÖYLE

METİN DEMİRHAN

AYAKTOPU ÖYKÜLERİ

"Zaten sana kızıp gol attım"

Türk takımlarının transfer sırasında yaşadıkları son yıllarda biraz değişti. Artık eskisinden farklı olarak kendilerini menajer olarak tanıtan birileri çıkıyor ve onlarla masaya oturuluyor. Halbuki eskiden futbolcular kaçırılır ve uzak mekanlarda ağırlanırdı. Nerede o eski futbolcu transferleri?

İşte size bir örnek. 90'ların hemen başındayız. Yani çok uzaklarda değil. Fenerbahçe Başkanı Metin Aşık, 2 Rumen futbolcuyu Büyükada'da ağırlıyor. İşin artık gizli saklı bir yanı da kalmamış. Gazetelerde boy boy fotoğrafları çıkıyor Rumenler'in.

Hele bir resim ki hafızlardan çıkmayacak. İki Rumen'e geleneksel köfte-ekmek servisi yapılmış. Onlar da keyifle ve afiyetle sindirim sistemlerine gönderiyorlar köfteyi. Kimbilir neler düşünüyorlar o fotoğrafı çektirirken?

Ancak beklenen olmadı ve bu ikili Fenerbahçe forması giyemedi. Birisi Ilie Stan'dı. Hiçbir zaman beklenen patlamayı yapamadı. Ama diğeri o kadar ünlü oldu ki! Dan Petrescu. 90'larda Romanya Milli Takımı'nın sağ kanadında harikalar yarattı. İngiltere Premier Ligi'nde seçkin bir kariyere sahip oldu. Chelsea (5-0'lık Galatasaray maçına gelişte hiçkimse Türk televizyonculara demeç vermiyor. Uyanık bir arkadaşımız, İngilizce olarak Petrescu'ya 'Biz Rumen televizyonuyuz' deyip görüş alıyor. Adam da kendi ülkesine niye İngilizce hitap ettiğini anlayamıyor) ile Avrupa Kupa Galipleri Kupası kazandı. Ya Fener'e gelseydi?

Romanya dedim de eski bir milli maç geldi aklıma. 70'li yılların ortaları. Rumen Milli Takımı'nda şimdinin anlı şanlı teknik direktörü Mircea Lucescu da forma giyiyor. Klasik 1-9-1 taktiğiyle dizilmiş ve beraberliğe gelmiş Milli Takım, Romanya baskısında bunalmış. Rakibin korner atışında bir anda kontratağa çıkıyoruz.

Cemil Turan, o kendine has stili ve hızıyla topla ilerliyor. Sağdan Engin Verel, soldan Gökmen Özdenak kaçıyor. Cemil, sağa doğru gidiyor. Sola verse Gökmen boş. O yine topla oynuyor. Sola doğru gidiyor. Sağa verse Engin boş. Topla oynamaya devam.

Orta sahayı bu tempoda geçiyorlar. Ama bu arada Rumen defansı haliyle Cemil'e yetişiyor. Biraz önce varyete yapmaktan pas vermeyi unutan Cemil, can havliyle İstanbulspor'dan eski takım arkadaşı Gökmen'e aktarıyor topu.

Gökmen Özdenak sinirli. Çünkü önünde artık rakip var ve kaleye de 40 metre uzaklıkta çapraz bir yerlerde. O sinirle küfrederek topa vuruyor. O da ne? Kaleci böyle bir şut beklemiyor ki! Top şandelden içeri giriveriyor. Gökmen'in en yakınındaki isim olan Cemil Turan sevinçle kollarını açmış ona doğru koşuyor. "Aslanım benim" diye bağırıyor. Gökmen Özdenak öfkesinden kesinlikle taviz vermiyor, "Ne seviniyorsun? Zaten sana kızıp gol attım". Gelecek hafta daha Türkiye'de futbolun ilk dönemlerinde dünyanın en iyilerine hareketleriyle ders veren Türk futbolcunun hikayesini okuyacaksınız.

SERDAR GİLKAL'dan hatıra

LÂNETLİLER

HAFTAYA BU SAYFA, BU SÜTUNDA:
Serdar Beyle Mülâkat. BEKLEYİN.
Bu kampanya SERDAR Beyin 18.04.1642 tarih ve 183 sayılı izni...

HOCU

...."hey hocu sende birtakım marifetler varmış begimiz duydu mühim derdi vardır seni ona götürcez" deyince "ben donunu bağlamakdan aciz bir biçareyim" deye kendimi kurtarayım dedim laf dinlemediler yolu koyulduk bir saray gibi bir yere vardık beğ kapıda karşıladı "oh nihayet dertlerim bitecek" deye birseviniyo dedim "ben donunu bağlamakdan..." deye repliğimi bitirmeden bu "hocu benim sarayım senin sarayın dilediyin gibi ye, iç, eylen" deyince "emrin olur" deyip bir hafta krallar gibi yaşadım bir akşam beğ "hocu gelelim derdime benim bir kızım var ona bir haller oldu yemiyor içmiyor kimselerle konuşmuyor bunu iyi etsen etsen sen edersin ilminin kuvvetiylen" deyince buna "ben donunu..." dememe kalmadan beni kızının yanına götürdü kız yatakta boş boş bakıyor dedim "bizi yalnız bırakın" deyince beğ "hocu biricik kızıma şifa bulamazsan seni cellâda vermek zorunda kalıcam" deye kulağımı büktü bunlar gitdiler kıza "yavrucum iki lâf etsen de deyersiz kellemi bana bağışlasan" deyince kız hınzır hınzır gülüp de "a hocu beni sevdiğime versinler deye rol yapıyorum" deyince biraz rahatlayıp "de hele kimdir sevdiceğin" deye sorunca "hey hocuların hocusu elbet sensin kalbimin sultanı" demesiyle "iyi de sen beni evvelce hiç görmedin ki" dememle "ay hocuu seni rüyamda gördüm, işte ayacıklarınla da geldin gayri hiç ayrılmıyalım adımıza türküler yakılsın" demesiyle dedim "ömrüm buruya kadarmış"....

HOCUNUN KENDİ KANIYLA KALEME ALDIĞI "KADIN MİLLETİ VE DÖNÜŞÜ OLMIYAN HATALAR" İSİMLİ ESERİNDEN.

BİR DÖNEM KİTABI

ASILSIZ TARİH

GEÇEN HAFTADAN DEVAMLA

....Serdar beye baskın verildi. Eşraftan Mahfuz Efendi nakletti ki "Şahid olduğumuz vaziyet o idi kim, ziyade demgüzarlık eylenmiş, menasib-i ilmiyyenin kellepuşları her yana saçılmış, püşte püşte kendüleründen geçmiş hâllerde, oldukları yere serilmiş yatar idiler. Sahib-i şüphe, ehil bir hekim merak idüp nabızlarını tuttukta heycanla "vah ki vah. memleketin en kıymetli müverrihleri evc-i asümana reside olup dâr-ı âlemi zulemenin eline terkeylediler" deyü feryad edince cümlemiz Serdar beyin üzerine atılıp parça pincik etme emeline girişdik. Serdar bey "Vallahi masumum, bana kıymayın. Yedikleri dokundu. Akşamberi onlar içün nece gözyaşı dökerim" deyince bazılarımız insafa gelüb....

MENASİB-İ İLMİYYE: ilim mensupları
KELLEPÛŞ: Başlık / MÜVERRİH: Tarihçi
PÜŞTE PÜŞTE: küme küme.
EVC-İ ASÜ....: Göğe erişip.
ZULEME: zulmedenler.

müstehzi mevcudiyet

(Benzin kelebeği)

yavuz saklı

SERDAR GİLKAL'dan hatıra

LANETLİLER

HAFTAYA BU SAYFA, BU SÜTUNDA:
Serdar Beyle Mülâkat. BEKLEYİN.

Bu kampanya SERDAR Beyin 18.04.1642 tarih ve 183 sayılı izni...

HOCU

...hey hocu sende birtakım marifetler varmış beğimiz duydu mühim derdi vardır seni ona götürcez" deyince "ben donunu bağlamakdan aciz bir biçareyim" deye kendimi kurtarayım dedim lâf dinlemediler yolu koyulduk bir saray gibi bir yere vardık beğ kapıda karşıladı "oh nihayet dertlerim bitecek" deye bir seviniyo dedim "ben donunu bağlamakdan..." deye repliğimi bitirmeden bu "hocu benim sarayım senin sarayın dilediyin gibi ye, iç, eylen" deyince "emrin olur" deyip bir hafta krallar gibi yaşadım bir akşam beğ "hocu gelelim derdime benim bir kızım var ona bir haller oldu yemiyor içmiyor kimselerle konuşmuyor bunu iyi etsen etsen sen edersin ilminin kuvvetiylen" deyince buna "ben donunu..." dememe kalmadan beni kızının yanına götürdü kız yatakta boş boş bakıyor dedim "bizi yalnız bırakın" deyince beğ "hocu biricik kızıma şifa bulamazsan seni cellâda vermek zorunda kalıcam" deye kulağımı bükdü bunlar gitdiler kıza "yavrucum iki lâf etsen de deyersiz kellemi bana bağışlasan" deyince kız hınzır hınzır gülüp de "a hocu beni sevdiğime versinler deye rol yapıyorum" deyince biraz rahatlayıp "de hele kimdir sevdiceğin" deye sorunca "hey hocuların hocusu elbet sensin kalbimin sultanı" demesiyle "iyi de sen beni evvelce hiç görmedin ki" dememle "ay hocuu seni rüyamda gördüm, işte ayacıklarınla da geldin gayri hiç ayrılmıyalım adımıza türküler yakılsın" demesiyle dedim "ömrüm buruya kadarmış"....

HOCUNUN KENDİ KANIYLA KALEME ALDIĞI "KADIN MİLLETİ VE DÖNÜŞÜ OLMIYAN HATALAR" İSİMLİ ESERİNDEN.

MET-FİD'e ithaf edilmişdir bu garigatör.

BİR DÖNEM KİTABI

ASILSIZ TARİH

GEÇEN HAFTADAN DEVAMLA

....Serdar beye baskın verildi. Eşraftan Mahfuz Efendi nakletti ki "Şahid olduğumuz vaziyet o idi kim, ziyade demgüzarlık eylenmiş, menasib-i ilmiyyenin kellepuşları her yana saçılmış, püşte püşte kendüleründen geçmiş hâllerde, oldukları yere serilmiş yatar idiler. Sahib-i şüphe, ehil bir hekim merak idüp nabızların tuttukta heycanla "vah ki vah. memleketin en kıymetli müverrihleri evc-i asümana reside olup dâr-ı âlemi zulemenin eline terkeylediler" deyü feryad edince cümlemiz Serdar beyin üzerine atılıp parça pincik etme emeline girişdik. Serdar bey "Vallahi masumum, bana kıymayın. Yedikleri dokundu. Akşamberi onlar içün nece gözyaşı dökerim" deyince bazılarımız insafa gelüb....

MENASİB-İ İLMİYYE: ilim mensupları
KELLEPÛŞ: Başlık / MÜVERRİH: Tarihçi
PÜŞTE PÜŞTE: Küme küme.
EVC-İ ASÜ....: Göğe erişip.
ZULEME: Zulmedenler.

müstehzi mevcudiyet

(Benzin kelebeği)

yavuz Saklı

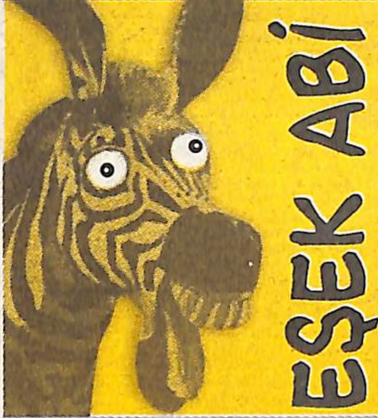

1988'den beri

RUMUZ: MASTUR
Sevgili Eşek abicim. Çocuğum olmuyor deye doktora gittim. Derdimi anlattım. Aman abicim, adam işi bir yokuşa sürüyor görceksin. Sahte doktor olduğundan şüpheye düştüm bir an. Tutturmuş "ben ekonomi doktoruyum, doğum işinden anlamam" diye. Ayol yapsan tedavimi, doğunca eline mi yapışır bebeler? Hayret bi şi. Bir de demez mi "Doğurup durmayın, kişi başına düşen milli gelire ortak çıkarmayın" deye. Kızdım, ona inat başka doktora gittim. "Bana yirmiz doğurttursan sana açık çek vericem!" dedim. Adamın gözleri faltaşı gibi açıldı. (Abicim sen hiç faltaşı gördün mü?) Doktor bey hayırlısıyla gözlerini ameliyatla düzelttirsin, sonra da beni düzelticekmiş. Diyor ki "Yirmiz ne ki? Sana otuzuz, kırkız, elliz, altmışız, yetmişiz, sekseniz..."

EŞEK ABİ: Yavrucum, sayı bahsini daha fazla zorlama istersen. Ucu bucağı yok malum. Derdini net olarak belirtmemişsin ama anlaşılıyor ki sen başlı başına bir sorunlar yumağısın. Yakında çığ haline dönüşme riski de taşıyorsun. Bizim bi arkadaşın tecrit odası var. Adı Barış. Hah, şimdi onun adiresini veriyorum. Dersin "Eşek abi gönderdi" diye. O seni kapatır oruya. Ben de zopa koleksiyonuma bi bakayım, şöyle sana uygun bi şey var mı! Ne iyi oldu yazdığın. Kaç vakitdir üstümde bir gerilim vardı, onu atmış olurum. Sizlerle uğraşmak kolay mı a çocuğum? Bekle gülüm.

RUMUZ: BASYON
Sevgili Eşek Abicim. Bende aşırma hastalığı var. En yakın arkadaşlarımın erkek arkadaşlarını aşırıyorum. Ama kızlar sebepsiz yere buna çok bozuluyorlar. Enteresan di mi? Halbuki "arkadaş arkadaşın kurdudur" der bir latin atasözü. Latin müziklerini de çok seviyorum işin astarı. Abicim bana bir yüz verirsen, hemen bir yüzlük daha isterim. Bazen isteri krizlerine giriyorum ister istemez. Yorumun nedir? Dirhemle verip kaşıkla alanlara yuh olsun. Maçlarda küfür etmek yerine yuh çeksek olmaz mı?

EŞEK ABİ:
Yavrucum, seni anlamak için gidip akciğer röntgeni çektirdim, gene de bir şey anlamadım. Doktor böbreklerinde taş yok dedi, sevindim sebepsiz. Bir de idrak tahlili yapalım deyince bu kadarına pes deyip bayıra karşı yattım. Baktım uzaktan iki herif geliyor umarsız, sebepsiz bir korku düştü hücrelerime, yabanıl kaçtım. Dergiye geldim, gittim sonra. Sokakların kalabalığına karışmışım hantalcasına. Gece yatarken pirelerle antlaşma imza ettim, oramda buramda uçuşmayın, huylanıyorum deye. İşte böyle yavrucum. Herkesin derdi kendine, herkesin elindeki... eeööeae... avcundaki kıymetli tabii bu ekonomik şartlarda. De mi yavrucum! Bak o şarkıcı kız da de mi konuşmuyo ne zamandır. Yani her şey yolunda. Söz, yarın öbürsü gün Avrupa Birliği'ne de girdik miydi hayırlısıylan, ne isteriz şu fani dünyada başımızdaki hayattan. Eh.

SERDAR GİLKAL

SIĞINAK

METİN DEMİRHAN

ÖZET: Kahramanımızın, gizli sığınağına giren hırsız avcılar, onun çok değer verdiği çizgi roman, video kaset ve plak kolleksiyonunu çalarlar. Giovanni Scognamillo adlı bir gezgin kahramanımızı ölümden kurtarır. Bu defa da "Medeniyet Şehri'nin askerleri Mutfat Robotları sayesinde onları farkeder ve yakalamak için harekete geçerler. ölü yada diri olmaları farketmeyecektir. Askerler Kutlu Kunduzları kahramanlarımızın üstüne salarlar... Giovanni Kutlu Kunduzlarla dövüşürken kahramanlarımız Haliç Kent'in gizli kapısından girerler...
Aradıkları "Canavar" lakaplı kişiye ulaşabilmek için "Leş Yiyiciler"in bölgesinden geçmeleri gerekmektedir. Silah almak için sokak dövüşlerine katılırlar. Kazanıp, paraları alarak Canavar'ın inine doğru yola çıkarlar...

ZZZZINNN!.
BLAM! ÇOT!
?!
KİM?!
KİM ULAN?!
KİM CÜR'ET ETTİ ARBALETİMDEN FIRLAYAN KARAYAĞIZ OKUMU KIRMAYA?!.

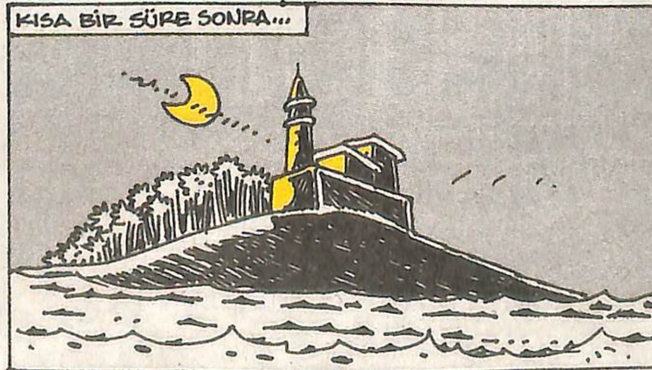

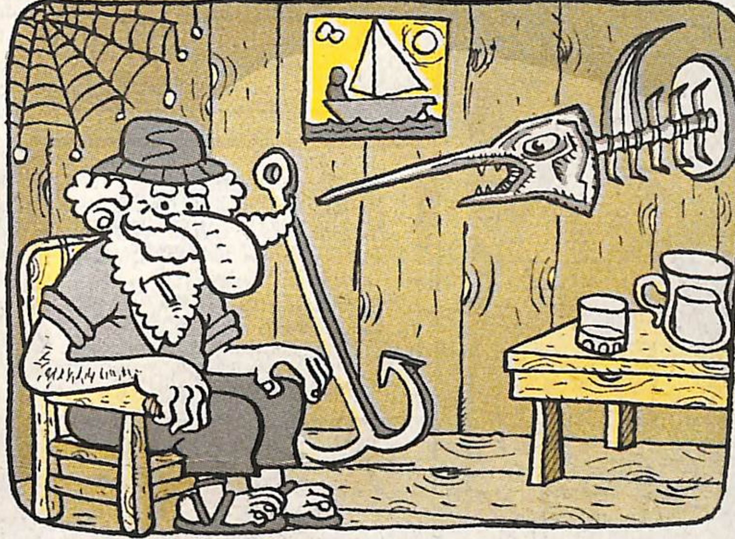

aberler...Haberler...Haberler...Haberler...Hab

MAHALLELİNİN ÖFKESİ

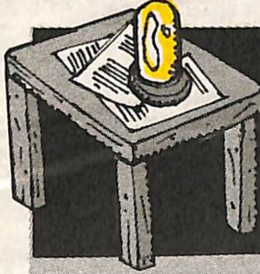
İstanbul-Olay nasıl gelişti. Geçimini Cihangir'de ayakkabı satarak sağlayan Muhittin Şapar'ın dükkanına gelen transseksüellerin 45-46 numara bayan ayakkabısı sorması üzerine, cin ayakkabıcı büyük numaralı bayan ayakkabısı yapmaya karar verir ve küçük atölyesinde 45-46 numara taraklı ayaklara uygun ayakkabılar üretmeye başlar, Şapar Kundura ve Lostra salonu adlı dükkanının Sisi Ayakkabıcısı olarak değiştiren akıllı ayakkabıcı işleri büyütmeye karar verir ve arkadaşının tavsiyesi üzerine Fatih Çarşamba'da Sisi 2 adlı ikinci bir şube açar, Sisi 2 de ayakkabının yanısıra erkekler için tüy dökücü krem, ses kalınlaştırıcı fitil gibi yan ürünler de satar . Bir sabah dükkanını açmaya gelen kapının önünde kutu içinde kesik horoz kafasi bulur, şaşkın ayakkabıcı hemen polise haber verir, polis zabıt tutar ve ilgileniceğini söyleyerek gider. Daha sonra tacizler artar , ve bir cuma günü namazdan çıkan bir gurup tekbir getirerek talihsiz ayakkabıcının dükkanın önünde toplanır ve -alalalala sesleri eşliginde dükkanı ateşe verir, talihsiz ayakkabıcı olaydan küçük sıyrıklarla kurtulur ama miyarlarca lira masraf harcayarak açtığı dükkanının küle dönmesini engelleyemez. Ardından Kevser sigorta şirketinin olayin içyüzünü öğrenip sigorta parasını karşılamayıp suya yattığını iddia eden talihsiz ayakkabıcı , yetkilileri duyarlı olmaya davet ederek bu kafayla bizi AB ye mabeye almazlar dedi.

■Selaaatin Manga -İstanbul

berkinatayman@hotmail.com

ALARM MASASI

Alarm Masası, hayatınızın en civcivli sorularına en etkili yanıtları bulmaya devam ediyor! Ediyor da ne oluyor? Hiç işte.

MANİTAYI KIRMADAN NASIL TERKEDERSİNİZ?

DAYS KORKMAZCAN: Esasen bu konuda şu anda bilinen bir yöntem yoktur. Eskiden ne güzel "ben sana layık değilim benim için fazla iyisin" der olay yerinde egosu şişkin bir manita bırakmak suretiyle koşarak uzaklaşırdık. Sonra onun da boku çıktı anasını satiym, her sevgilisinden sıkılan ya da daha iyi bir modelini bulan fütursuzca kullanıp tüketti bu güzelim taktiği, doğal olarak bir süre sonra da kimse yemez oldu. Ha tabi bir de "dost kalalım" geyiği vardır ki; bu primitif taktiği yiyeni tarih henüz yazmadığından burda anmaya gerek görmüyorum.

CAN SEBAHATTIN DERE: Mirim, lafımı ağzımdan aldınız. Manitadan sürekli olarak borç isteyiniz. Eğer borç çorbası getiriyorsa çorbayı içtikten sonra kendisine durumu daha açık ve sarih bir şekilde tekrar izah ediniz. Kısa sürede muradınıza ereceksiniz.

LEM: Manita altı üstü bir insandır. Ufak bir tashihle "manitu"ya dönüşebilen bu varlığa bu benzerlik nedeniyle kalbi kırılmadan güle güle demek mümkündür. Olay şöyle gelişir.

-Arzucan, sen benim manitamsın..
-Öyleyim Berkecan..
-Ama aslında ben bir manita değil bir manitu arıyordum. Hani şu ulu kızılderili olan...
-Nasıl yane..
-Ya işte bir harf hatası yapmış, manitu yerine manitayı yani seni bulmuşum beni affet seninle olamam.. Bu benim için bir ilke.
-Tamam Berkecan ne demek alışabilirim...

MELYCHE: Sevgili terk esnasında mutlaka üzülecektir. Ancak kalbindeki duygu biçimini değiştirmeniz mümkündür. Ona ani bir şok yaşatarak basıp gitmelisiniz. "Ben zaten seni sevmiyordum şu kadar zamandır rol yapıyordum" demek onun kısa süreli üzülmesine ancak sizden nefret etmesini sağlayacaktır. Bu kişiye bir daha dönmeyi asla kafanızdan geçirmeyin. Ağzınıza sıçacaktır. Sizden ömür boyu nefret edip iğrenç şekilde anacaktır ama gururu olduğu için de ne size ne kendisine ne de ayrılığa üzülmeyecektir. Benim anlamadığım, onun üzülmesini istemiyorsanız niye terk ediyorsunuz kardeşim?

BENYAZDIM:
-Badegül buralar eskiden komple dutluktu.
-E evet ama buralar hala dutluk Berkecan.
-Zekana hayranım Badegül, zaten seni bunun için sevdim.
-Teşekkür ederim aşkımın favori atı, fikrimin ince gülü.
-Hadi şimdi bana oradaki dutluktan bir avuç dut getir de yiyeyim.
-Derhal sevdiceğim...(Vınnn)

ATLANTISTEN GELEN ZEKIYE:
a) kafasını kırarım, hissetmez.
b) cinsiyet değiştirmiş ayağına yatarım.
c) mavrayı yutmazsa, manitanın hammaddesini plastikle değiştiririm, kırılamaz hale getiririm.
d) çükümü/kukumu keser, kafama sıkar giderim.
e) bu kadar uğraşacağıma terketmem olur biter, durur bir köşede.
f) terkettiğimi söylemem (bonus track)

CAPONSEVER: Tabii ki en efektif yöntem "Ben ibneyim" demektir. Öte yandan kimi sakıncaları ve dikkat edilmesi gereken hususlar vardır. Direk "ben ibneyim" derseniz tamam, ama eskaza "Ben ibne oldum" diye girerseniz lafa, zavallı kızın gelecekteki tüm ilişkilerini çöküntüye uğratabilirsiniz. Bir de çok sık ilişkiye girip çıkan bir kimseyseniz, bir süre sonra 1- Herkes sizi ibne zannetmeye başlar, 2- İbne olursunuz (bir şeyi kırk kere tekrar edersen...)

TIRTO BRASS: Manita biraz entellektüel ayaklarına yatıyorsa; "Aslında giden değil kalandır terkeden" gibi abidik gubidik laflarla kontraya çıkabilirsiniz. Ama daha etkilisi Manitanın sizi terketmesini sağlamaktır. Bunun için gang bang, bukake gibi isteklerde bulunabilirsiniz. Kabul ediyorsa zaten niye terkediyorsunuz ki? Cillop gibi işte.

Sorularınız için alarmimine@hotmail.com adresine mail atabilir ya da künyedeki adrese mektup gönderebilirsiniz.

Nefret Çukuru

MELİKE TEKİN

BEN BİLİYORUM KARDEŞİM

Bu hafta düşündüm taşındım, ben en çok neden nefret ederim, diye ve buldum. Ben biliyorum insanlarından nefret ediyorum.

Bunlar her boku bilirler. Kötü olan bilmeleri değildir. Laf söyletmeden konuşmalarıdır. Tam bir konu açılır ve bir kaç kişi bir şeyler paylaşacaksınızdır ki, ortamda bulunan bu çok bilgili kişi gelir normal ses düzeyinden daha yüksek bir sesle bilgisini aktarır ve hatta cümlesine "öyle değil" diye başlayıp, "anladın mı şimdi?" diye bitirdiğinden aradaki fasikülde incelenen doğru olsa da olmasa da bir karşılık veremez insan. Süper aydınlanmış kisvesine bürünüp kel alaka bir konu açmaya kalkışılır, ama bu kişi o konuyu da biliyordur. Hatta o konuda özel eğitim görmüştür. Bir arkadaşınızdan bahsetmek istersiniz, en yakın arkadaşınızı sizden daha iyi tanıyordur ve kıçındaki kılların adedini biliyordur. Böylelikle hem bir çok konuda konuşmuşsunuzdur, hem de tek kelime konuşmamışsınızdır.

En garibi de bu her daldan dala atlayan dallama kişilik her daim yanınızda bulunmaya can atar. Atsan atamazsın satsan satamazsın. Çünkü bir yandan iyi de insandır.
Hani "kabullenme" denilen boktan şey var ya, hani homojen insan olma kaygısı var ya... Ortamda ilgi çekmek isteyen bu kişiye acıma duygusu var ya... işte bu duygular ve eğilimler bir süre sonra insanın içinde bir nefrete dönüşebiliyor.

Bu ve benzeri kişilere denk geldikçe, içimde, daha seyrek sosyalleşme isteği doğuyor... hani ilk yazımda "pamuklara sarın beni" dedim ya... bu da bir sebep işte. Hem bu sebep içimde muşta satın alma ve "Ben biliyorum kardeşim" şeklinde gezinen gevezelerin ağzını burnunu kırıp, sonra hastane ziyaretinde başında ziv ziv konuşma isteği uyandırıyor.

nefretcukuru@yahoo.com

ALARM

MEDYADA ON KAPLAN GÜCÜNDE
KIBRIS FİYATI: 950.000 TL (KDV DAHİL)

İMTİYAZ SAHİBİ VE SORUMLU MÜDÜR: Barış Uygur
YAYIN YÖNETMENİ: Behzat Taş
GENEL DAĞITIM: BBD Merkez
ADRES: Şimal Sk. No: 6/5 Şişhane/İstanbul
BASKI: Gün Matbaacılık

ALARMCILAR: Altay Kaynar, Albert, Aptülika, Ayşe Düzkan, Berkin Atayman, Celil Cenin, Erdoğan Dağlar, Erhan Nuhoğlu, Fikret Bekler, Hakan Bilgehan, Hakan Çelik, Hayro, Levent Küçük, Mert Aydın, Metin Demirhan, Necla Akgökçe, Nevzat Zeylan, Ömer Pınar, Özlem Yurtçu, Pete Carlos, Sait Oktay, Serdar Gilkal, Servantes, Tarık Tolunay, Yavuz Saklı

İKİLİ GÖRÜŞMELER

ALTAY KAYNAR

altay_kaynar@yahoo.com

ŞEHİRDE İNSAN YOKTU...

Yahu kardeşim madem birbirinizden bu kadar nefret ediyorsunuz, bu kadar düşmansınız, kin dolusunuz, her an cinnet geçirebilecek seviyedesiniz, öyleyse neden bu şehir denen yerleşim mekanını kurdunuz? Bok gibi bir araya gelip kıç kıça, tıklım tıklım yaşıyosunuz, tabi buna yaşamak denirse. Madem kurallara uymayacaksınız, kendi bildiğinizi yapacaksınız, zehirinizi başkalarına bulaştıracaksınız, ne arıyorsunuz bu şehir denen sirkte? E gidin mağarada yaşamaya devam edin, ya da bi marul tarlasına ektirin kendinizi, ne biliyim, uzak durun yaani birbirinizin cehennemlerinden, delikanlı olun lan iki dakka, biraz da güzellik adına bişiyler yapın,yapın lan artık, vakit çok geç, her şey için çok geç biliyorum ama lütfen etmeyin, tutmayın kötülüğe, iğrençliğe bu kadar prim kazandırmayın.Şu anlattıklarımı iyi ve farklı bi adamın yakarışları olarak diil de, sayenizde sizler kadar berbat bi canlı haline gelmiş bir zavallının ricası olarak algılayın. Haa yok algılayamıyosanız çekilin gidin lan, kapamayın dükkanın önünü, hedeaa dağılın lann..

Ulan yine gecenin kör bi vakti, Taksim'in en arka sokaklarından birinde, bokun böceğin, lağımın harabenin arasından yuvarlanarak ilerliyorum. Ne işim var orda, o saatte bilmiyom. Bildiğim tek bişey var, korkuyorum, it gibi, manyak gibi korkuyorum. Karanlık daracık bi ceket misali kavradı yorgun vücudumu. Yorgunum, eşekler gibi yıpranmışım, hor görülmüşüm,yalnız bırakılmışım, hançerlenmişim, satılmışım, sesimi duyan, anlattıklarıma inanan olmamış, hafızamı kaybetmişim, belamı bulmuşum, rezil olmuşum... Arka sokakların en arkasında, karanlıkların kucağında, Taksim'in oralarda bir yerlerdeyim. Garipliğimi, mahsunluğumu duyurmuşlar anama, bilmeyen kalmamış şu halimi, rezilliğimi, beyinsizliğimi... Korkuyorum her şeyden, gölgemden dahi tedirginim, ciddi şüphelerim var, takip ediliyorum, evet evet peşimdeler. Geçmişim, anılarım, pişmanlıklarım, aşklarım, alayı ardımdan takipteler. Gülüyorlar arkamdan, fısır fısır konuşuyorlar hakkımda, birbirlerine beni gösterip "vah vah" diye kafa sallıyolar, bazen enseme esaslı bi şamar vurup kaçanlar, ayağıma çelme takanlar, sırtıma satılık eşşek yazanlar dahi oluyo. Korkunç bi durum bu, kaçış yok, kurtuluş imkansız. Geçmişim, beyaz gömleğe dökülmüş mürekkep lekesi gibi, ne kadar ovsan ovalasan çıkmıyo anasını satayım. Durumum vahim, çok vahim. Taksim'in arka sokakları labirent misali yutuyo beni, çıkış yok, dön dolaş uzaklaşıyorum kendimden, korkuyorum, çok korkuyorum...

